

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 311

гр. Пловдив, 07.09.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в
закрито заседание на седми септември през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Галина Гр. Арnaudова

Членове: Радка Д. Чолакова
Стоян Ат. Германов

като разгледа докладваното от Радка Д. Чолакова Въззивно частно търговско
дело № 20225001000500 по описа за 2022 година

намери следното:

Производство по чл.274 от ГПК, образувано по повод подадена частна
жалба от Ф.Л. против постановеното протоколно определение от 21.09.2021 г.
по търг.дело №88/2020 г. по описа на Окръжен съд К..

С обжалваното определение е прекратено производството по т.д.
№88/2022 г. на Окръжен съд К. по отношение на Ф.Л., в качеството и на трето
лице помагач на ответника ЕТ С.-С.Г. - в несъстоятелност.

Жалбоподателят Ф.Л., ЕИК *****, чрез процесуалния си
пълномощник адвокат Б. П., счита, че постановеното определение е
недопустимо, неправилно и незаконосъобразно, като моли да бъде отменено
и се конституира отново като трето лице помагач на ответника на основание
чл.694,ал.4 от ТЗ и разглеждането на делото да продължи с негово участие.

Изложил е подробни съображения срещу изводите на съда, че няма
качеството на кредитор, като счита, че е кредитор с приети вземания в
производството по несъстоятелност, че неправилно е изместен основният
правен спор по делото, съсредоточавайки се дали той е кредитор или не в
производството по несъстоятелност, че извършеното плащане от трето лице в
размер на 8 000 лв. на 30.03.2021 г. не погасява задълженията на
несъстоятелния търговец към него.

Срещу въззивната жалба са постъпили отговори от синдика на

несъстоятелния търговец и Г.к. ЕООД.

Ответникът - синдикът на ЕТ С.-С.Г. - в несъстоятелност А.Н. счита частната жалба за неоснователна и моли да се потвърди обжалваното определение. Прилага определение по чл.692,ал.3 във вр. с ал.4 от ТЗ на съда по несъстоятелност.

Ответникът Г.к. ЕООД, чрез пълномощника си адвокат М.Ч.-Благова, счита частната жалба за неоснователна и моли да се остави без уважение.

Съдът, след като се запозна с акта, предмет на обжалване, наведените оплаквания, както и след преценка на събраните по делото доказателства, намери за установено следното:

Частната жалба срещу е депозирана по пощата и получена в съда в едноседмичния срок, предвиден в закона – чл.275 от ГПК. Спазен е срокът за нейното подаване, подателят и е надлежна страна. Ето защо, следва да се пристъпи към разглеждането и по същество.

Видно от делото, ищецът Г.к. ЕООД е предявил искова молба срещу Е Т С.-С.Г. - в несъстоятелност и Ф.Л. с участието на синдика на несъстоятелния търговец.

В исковата молба е навел твърдения, че има вземания от несъстоятелния търговец, произтичащи договор за продажба на вземане от 10.06.2019 г., възникнало от договор за кредит №* от 18.07.2014 г. и анекси към него, които е предявил пред синдика. Същите са включени в списъка на приетите от синдика вземания от 23.06.2020 г., обявен в Търговския регистър на същата дата. Възлизат на 910 443,80 лв., както следва: - 755 056,93 лв. присъединена главница, - 46 653,85 лв. законна лихва за периода 03.10.2018 г. – 10.06.2019 г., - 29 952 лв. съдебни разноси, - 50 лв. юрисконсултско възнаграждение, - 78 730,27 лв. законна лихва върху посочените по-горе суми за периода 10.06.2019 г. – 05.06.2020 г.

Ф.Л. е направила възражение досежно сумата 78 730,27 лв. по реда на чл.690,ал.1 от ТЗ, като с определение от 02.10.2020 г. съдът по несъстоятелност е изключил тази сума, като е приел, че дължимата законна лихва е 27 056,21 лв. за периода 29.01.2020 г. – 05.06.2020 г. Така се е стигнало до заличаване на вземане от 51 674,06 лв.

Предмет на исковата претенция е установяването на дължимостта на

сумата от 51 674,06 лв., дължима законна лихва върху главницата от 755 056,93 лв. за периода 10.06.2019 г. – 05.06.2020 г. Т.е. иска се да се установи прието от синдика, но изключено от съда вземане с определението по чл.692,ал.4 по възражение на друг кредитор Ф.Л., което е основанието на специалния установителен иск по чл.694,ал.2,т.2 от ТЗ за съществуване на неприето вземане.

Видно от данните по делото, пристъпило се е към размяна на книжа.

В подадената допълнителна искова молба ищецът вече посочва, че вземането на Ф.Л. вече не съществува към този момент, тъй като е погасено чрез плащане - чрез два пощенски записа от Г.С.Г. от 30.03.2021 г. Тъй като вземането на Ф.Л. е платено, то не съществува и фондацията няма интерес да участва в производството по делото. Отделно от това вземането не съществува, тъй като се основава на нищожен договор за цесия - чл.26,ал.1 от ЗЗД, поради противоречие с повелителни разпоредби на закона – чл.3,ал.3 от ЗЮЛНЦ, чл.4 от устава на фондацията.

След приключване на размяната на книжа и насрочване на делото е постъпила молба от Ф.Л. за конституирането и като трето лице помагач на основание чл.694,ал.4 от ТЗ, която е уважена от съда с определение от 07.06.2021 г.

Впоследствие са постъпили молби и становища от синдика Н., в които са изложени съображенията за липса на правен интерес фондацията да участва по делото. Посочва, че фондацията има приети по смисъла на чл.693 от ТЗ вземания по списък, обявен в Търговския регистър на 23.06.2010 г., в размер на 8 000 лв. С нареждания за парични преводи от 30.03.2021 г. Г.С.Г. е превел тази сума, която е получена на следващия ден от представителя на фондацията Л.. На 10.06.2021 г. Г.Г. е депозирал пред нея молба за предявяване на вземането му от 8 000 лв., като суброгирал се в правата на фондацията кредитор, на основание чл.74 от ТЗ. Това вземане е включено в допълнителен списък на приетите от синдика вземания, обявен в Търговския регистър на 21.06.2021 г., одобрено от съда. Предмет е на искова молба от несъстоятелния длъжник по иск с основание чл.694,ал.1,т.1 от ТЗ, подадена в съда на 26.08.2021 г.

При тези факти, съдът е приел, че третото лице Г.С.Г. е встъпил в правата на фондацията с изплащането на чуждото задължение, придобил е

качеството на кредитор, поради което е отпаднал правният интерес на фондацията да участва в производството. Счел е, че подадената искова молба от несъстоятелния длъжник срещу Г.С.Г. за установяване несъществуването на вземането не променя кредиторите, тъй като не е налице влязло в сила съдебно решение по нея, респ. то да установява, че фондацията е кредитор в производството по несъстоятелност със сила на пресъдено нещо. На това основание е прекратил производството срещу фондацията, като трето лице помагач, с обжалваното протоколно определение, предмет на настоящото производство.

Страните не спорят по така изложените факти. Спорът им се отнася до това дали при установената фактическа обстановка по делото фондацията следва да участва като трето лице помагач на страната на ответника несъстоятелния длъжник в качеството и на кредитор в производството по несъстоятелност и дали има качеството кредитор.

Несъмнено фондацията е предявила вземането си, същото е прието от синдика и одобрено от съда с определение от 02.10.2020 г., като няма данни да е предявяван иск по чл.694 от ТЗ за него. Следователно тя е кредитор с прието вземане в производството по несъстоятелност по смисъла на чл.693 от ТЗ, съгласно която разпоредба за прието се смята вземане, което е включено в одобрения от съда списък на приетите вземания по чл.692 от ТЗ с изключение на вземане по чл.694,ал.1 от ТЗ.

Видно от допълнителния списък, прието е вземането на Г.С.Г., поради суброгирането му в права, но от него не може да се направи извод, че фондацията е изключена от списъка. Това вземане е и предмет на искова молба по чл.694,ал.1 от ТЗ и не попада в хипотезата на чл.693 от ТЗ.

В случая се касае до предявен по чл.694,ал.2,т.2 от ТЗ установителен иск за установяване на вземане, прието от синдика, но изключено от съда, представляващо частичен размер на законна лихва. Съгласно чл.694,ал.4 от ТЗ, в производствата по ал.2 могат да встъпят като трети лица – помагачи на длъжника, кредиторите с приети вземания по чл.693 от ТЗ, както и кредиторите, чиито вземания са предмет на предявен иск по ал.1-3. Т.е. при тези икове е предвидена специална уредба, съгласно която е необходимо да се прецени дали лицето, което иска да встъпи като трето лице помагач има качеството на кредитор по смисъла на чл.693 от ТЗ или неговото вземане е

предмет на установителен иск.

При положение, че фондацията е кредитор с вземане по чл.693 от ТЗ, молбата и за встъпване на като трето лице помагач се явява основателна, тъй като е спазено условието на посочената по-горе ал.4.

С оглед гореизложеното, налице е хипотезата на чл.694,ал.4 от ТЗ за встъпване на Ф.Л. като трето лице помагач на длъжника. Не до този извод е стигнал първоинстанционния съд, поради което неговото определение следва да бъде отменено.

Водим от това, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ протоколно определение от 21.09.2021 г. по търг.дело №88/2020 г. по описа на Окръжен съд К., с което е прекратено производството по т.д.№88/2022 г. на Окръжен съд К. по отношение на Ф.Л., в качеството и на трето лице помагач на ответника ЕТ С.-С.Г. - в несъстоятелност.

ВРЪЩА делото на Окръжен съд К. за продължаване на съдопроизводствените действия с участието на третото лице помагач.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____